

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

xv. De absolute, seu relaxatione interdicti, & ministro illius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

potest interdici ad officia diuina, alicuius ordinis sacri actus proprii non sunt, immo possunt per licitas agi, & quotidianè aguntur, ideoque ex his irregularitas, non conuenitur.

33 Adde tamen cum eodem Couarr. Quod si quis auctoritate publica, vel priuata usus, vel campanas pulset, vel in nouas aperiatur, & ab alio celebrentur diuina, quasi ipse auctoritate præbeat tempore interdicti diuinorum officiorum celebrationi, hac ratione irregularis erit, vt habet communis DD. opinio, Innoc. & Panor. in cap. finali. nu. 6. de excess. prælat. Gonsaluz a Villa diego, tract. de irreg. cap. de interdicto. Tabiena, verbo, interdictum, 6. num. 1. ante finem, etiam si Henriquez lib. 14. cap. 7. §. 4. contrarium sentiat, eo quod non sit actus ordinis sacri nec in iure exprimitur esse irregularem; sed cum idem auctor, §. 3. concedat excommunicatum, vel alia censura ligatum auctorizando officia diuinam coram se celebrari faciat, esse irregularem, cum tamen hoc non sit actus ordinis sacri, nec in iure expressum, pari ratione concedere debet, esse irregularem in casu proposito, aut rationis disparitatem assignare. vnde Alphons. Vivald. Couarruz sententiam amplexus est titu. de Interdicto, num. 266. Quæ autem in hoc dubio dicta sunt, de interdicto generali loci accipienda sunt; Interdictum enim speciale loci violatur, etiam si seruatis illis quatuor conditionibus, in loco interdicto diuina fiant, neque enim ea forma adhibita, diuina ibi fieri possunt, glof. in cap. alma mater, §. ad iudicium, in verbis Ecclesie, & ibi Franc. de sentent. excomm. lib. 6. Naua. in Manuali, cap. 27. num. 173. versic. Nono. Coar. in c. Alma mater, par. 2. §. 5. nu. 2. versic. Tertio, de sent. excomm. lib. 6. Paul. Fusc. lib. 2. de visit. & regim. Ecclesie, cap. 32. num. 4. Tabiena, verbo, interdictum, §. num. 2. §. Primo. Syluest. verbo, Interdictum, §. q. 1. versic. Primum Vgolin. Tab. §. c. 10. nu. 5. & cap. 11. in princ. nu. 2. in fine, ideoque illis omnibus seruatis celebrans, aut actum ordinis sacri exercens contra prohibitionem interdicti, nisi in casibus a iure concessis, irregularis efficitur.

34 Tertium principale, quod colligitur ex dictis, est, Quod licet celebrans coram publicè interdictis a iure, vel ab homine, vel recipiens publicè interdictos ad Diuina officia, vel sepulturam Ecclesiasticam, vel ad Sacramenta; dummodo hæc in loco non interdicto faciat, non est irregularis, est tamen interdictus illi ingressus Ecclesie, donec satisfaciatur ad arbitrium eius, cuius sententiam contempnit cap. Episcoporum, de priuileg. lib. 6. Palud. 4. d. 18. q. 8. art. 3. principali, Conclus. 2. & 3. Richard. 4. d. 13. art. 4. quæst. 2. Anton. 3. part. tit. 27. de Interdicto, c. 4. Summa Astensis, part. 2. lib. 7. tit. 16. art. 6. Angelica, verbo, interdictum, 7. nu. 5. Syluest. verbo, Interdictum, 6. quæst. 2. §. Tertium. Tabiena, verbo, Interdictum, 6. nu. 2. §. Primo. Alphonsus Vivaldus, tit. de Interdicto, num. 272. & Summa Corona tit. eod. num. 11. Quia nullibi iure cautum est hunc irregularem esse, & pœna non sunt amplianda.

35 Quartum est, Cui interdictus est solus ingressus Ecclesie, si celebrat in Ecclesia, vel cœmeterio contiguo, irregularis est, cap. is, cui, de sentent. excomm. lib. 6. si verò ingressat se diuina extra Ecclesiam, pura sub dio, vel tentorio, irregularis non esset, ex glof. in d. cap. is, cui, in verbo, in via, si verò celebrat in oratorio, ita vt non sit Ecclesia, non erit irregularis, si verò sit Ecclesia, sed nondum consecrata, quæ proprie dicitur basilica, est irregularis, quia satis est, quod sit Episcopi auctoritate fundata, ex Syluest. verbo, Interdictum, 6. quæst. 5. Nauar. in Manu. cap. 25. num. 75. & cap. 27. num. 170. & Couarr. in cap. Alma mater, par. 2. §. 1. num. 3. de sentent. excomm. lib. 6. Alphons. Vivald. cit. num. 272. si autem suspensus esset non solum ab ingressu Ecclesie, sed etiam a Diuinis, tunc vbique diuina celebraret, irregularis esset, cap. cum medicinalis, §. fin. de sentent. excomm. lib. 6. Palud. 4. d. 18. q. 8. art. 3. principi. Conclus. 7. Tabiena, verbo, Interdictum, 6. nu. 1. in fine. Syluest. verbo, Interdictum, 6. q. 5.

36 Quintum est, celebrans in Ecclesia, vel cœmeterio polluitis, vel quocumque aliud diuinum faciens, nec suspensus est, nec irregularis, cap. is qui, de sent. excomm. lib. 6. Palud. 4. d. 18. q. 8. art. 3. princ. Conclus. 5. Richard. 4. d.

13. art. 4. quæst. 1. Summa Confess. lib. 3. tit. 33. quæst. 252. Scot. 4. d. 13. q. 2. art. 2. in fine, Sorus. 4. dist. 13. q. 2. artic. 5. Nauar. in Man. c. 25. num. 83. Summa Astensis, part. 2. lib. 7. tit. 16. artic. 6. Tabiena, verbo, Interdictum, 6. num. 2. §. Primo, in fine. Henriquez lib. 13. capitu. 51. §. 5. & lib. 14. capitul. 7. §. 3. Alphons. Vivald. titu. de Interdicto, nu. 265.

De Absolutione, seu Relaxatione Interdicti, & Ministro illius. Cap. XV.

S Y M M A R I V M.

- 1 Absolutio, seu relaxatio interdicti ab homine, vel a iure simpliciter lati, aliqua forma verbali fieri debet.
- 2 Interdictum ad tempus, vel vsque ad aliquam actionem, vel actionis cessationem latum, elapso tempore, seu facta actione, eiusue cessatione, ipso facto tollitur sine alicuius absolutione.
- 3 Interdictum ante lapsum temporis, vel exercitium, aut cessationem actionis, sola absolutione Summi Pontificis, relaxari, & tolli potest.
- 4 Interdictum a nullo citrà Papam, sola intentione relaxari potest, sed sicut verbo fertur, ita verbo relaxandum est.
- 5 Interdictum, propterea quod ab eo non seruatur, qui illud iulit, sublatum non censetur.
- 6 Ignorantia reuocationis interdicti violatores ab irregularitate excusat.
- 7 Interdictum Generale loci ad cautelam relaxari non potest.
- 8 Interdictum speciale loci an ad cautelam relaxari possit, & quare.
- 9 Interdicto speciali loci durante, ibi officia diuina celebrari non possunt.
- 10 Interdictum speciale personale ad cautelam relaxari potest, dummodo sic interdictus penituerit.
- 11 Interdictum generale personale quare ad cautelam relaxari poterit.
- 12 Interdictum improuidè latum sine dissimulatione relaxandum est.
- 13 Interdictum generale, si persona principalis, ob quam latum est, satisfaciatur, relaxari debet.
- 14 Interdictum iuris, si nulli reseruatum sit, ab Ordinario relaxari potest.
- 15 Interdictum alicui reseruatum, ab eo solo, aut alio, de illius mandato absoluendum est.
- 16 Interdictum iuris Sedi Apostolica, vel alteri reseruatum quando per Episcopum, aut eius ad id specialiter deputatum Vicarium absolui possit.
- 17 Excommunicatio contra personas singulares, & interdictum contra Vniuersitatem ob idem delictum in eodem Canone latum, si illa reseruata sit, an hoc etiam reseruatum censetur.
- 18 Lex de duobus disponens, & vnum reseruans, alterum non, illud alterum liberum relinquere censetur.
- 19 Interdictum hominis, ab eo solo, a quo fertur, relaxari debet, & non a superiori, absque eius consensu.
- 20 Interdictum a suffraganeis suis latum, Archiepiscopus regulariter tollere nequit.
- 21 Interdictum ab inferiori indebitè latum, superior relaxare potest, & debet.
- 22 Parochus ab interdicto & suspensione, quare sicut ab excommunicatione iuris, aut generali hominis, nulli reseruata, absolueri non possit.

- 23 *Invenitum quodcumque personale speciale, Sacerdos qui libet in articulo mortis relaxare potest.*
 24 *Interdictus ab ingressu Ecclesie, si in articulo mortis paniteat, in loco sacro sepeliri potest.*
 25 *Interdictus nominatum, mortuus in interdicto, quando post mortem absolui poterit.*
 26 *Interdictum relaxans, partes vocare, & instrumentum de stando mandatis Ecclesie exigere debet.*

Cum maxima sit inter suspensionem & interdictum in multis conuenientia, quæ de absolutione a suspensione dicta sunt, huic etiam accommodari possunt: ut autem certior, & facilius huius rei doctrina habeatur, hæc breuiter ex DD. tradi possunt.

- 1 *Primum est.* Quoties a iure, vel ab homine latum est interdictum simpliciter, & non ad tempus, & cum aliqua conditione, tunc licet non sit tradita specialis forma absolutionis necessario seruanda, ut tamen oportet aliqua forma verbali, (quandoquidem sicut verbis fertur, ita verbis tolli debet, argum. cap. 1. de reg. in antiq. & l. nihil tam naturale, ff. eod.) satis autem erit dicere, *Absoluo te a vinculo interdicti, seu absoluo te ab interdicto seu remoueo, vel reuoco interdictum*, vel alia verba adhibere, quibus interdictum tolli significatur. sic Summa Confess. lib. 3. tit. 3. q. 269. S. Anton. 3. part. tit. 27. de Interdicto, cap. 5. Summa Astenfis, part. 2. lib. 7. tit. 16. art. 9. Angelica, verbo, Interdictum 8. in princip. Syluester, verbo, Interdictum, 3. quest. 9. vers. Primum. Tabiena, verbo, Interdictum, 3. numer. 4. §. Tertio, circa medium. Armilla, verbo Interdictum, num. 31. Felicianus Episc. Scalens. in Enchirid. de censur. capitul. 21. de Interdicto. Vgolin. de censur. Eccles. Tab. 5. capitul. 23. numer. 1. & Henriquez libr. 13. de excommunic. & interd. cap. 50. §. 4. Alphonsus Viualdus titu. de Interdicto, nu. 293.
- 2 *Secundum est.* Interdictum latum ad tempus, vel usque ad aliquam actionem, vel cessationem actionis, puta *usque ad annum, vel donec sati fecerit, restituerit, vel donec a contumacia cessauerit, vel donec talis tibi moreretur*, vel huiusmodi, elapso illo tempore, vel facta restitutione, vel satisfactione illa, vel deposita contumacia illa, ipso facto tollitur interdictum, sine alicuius absolutione, & licet post hoc celebratur, & hoc intellige siue ab homine, siue a iure latum fuerit, ut probatur in cap. Dilecti filii, & Panorm. ibi, num. 10. de appellat. gloss. in cap. Non est vobis, in verbo, Donec, & Panorm. ibi, nu. 7. de sponsal. Summa Astenfis, part. 2. lib. 7. tit. 16. artic. 9. Angelica, verbo, interdictum 8. in princip. Syluest. verbo, Interdictum, 3. quest. 9. vers. Secundum. Tabiena verbo, Interdictum, 3. num. 4. §. Tertio, ante fin. Marc. Antonius Cucchius, lib. 4. Institut. iuris Canonici, titu. 1. Burgal. de sent. interd. num. 17. de irreg. & dispensat. part. 6. Felicianus Episcop. Scalens. in Enchirid. de Censur. cap. 20. Vgolin. Tab. 5. cap. 4. num. 3. & cap. 23. numer. 3. Henriquez libr. 13. capitul. 47. §. 1. & capitul. 50. §. 4. & Alphonsus Viualdus titu. de Interdicto, num. 291. & numer. 293. velatius lib. 4. cap. 17. num. 5. exposuimus.
- 3 *Tertium est.* Interdictum ante lapsum temporis, vel exercitium, aut cessationem actionis, non aliter quam per relaxationem & absolutionem tolli potest; Quod si fuerit in interdictum iuris, relaxari antea non potest nisi per Sedem Apostolicam. Tabiena, verbo Interdictum, 3. num. 9. §. 8. in fine. Tolens lib. 4. cap. 22. ut de suspensione diximus lib. preced. cap. 17. §. Secundo. Quia qui antea absolueret, dispensaret in iure, quod non potest Episcopus: Quod autem de Sede Apostolica diximus, intelligitur etiam secundum aliquos, nec improbabiler, de legatis a latere.
- 4 *Quartum est.* Interdictum a nullo citra Papam sola intentione relaxari potest, sed sicut verbo fertur, ita verbo relaxandum est. Neque per hoc relaxari censetur interdictum, quod Papa alicui licentiam det celebrandi in Ecclesia a se specialiter interdicta, sed solum suspenditur interdictum pro illo casu ex Innoc. & Hostiens. & Bernar. quos citant Summa Astenfis part. 2. lib. 7. tit. 16. art. 9. quest. 3.

Syluest. verbo, Interdictum, 3. quest. 9. vers. Primum. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. c. 50. §. 4. Alphons. Viuald. tit. num. 295.

5 *Sed neque tollitur interdictum, propterea quod ab eo non seruatur, quia illud tulerit, si autem profertens interdictum non seruando illud, intendat illud eo ipso relaxare, & id verbis exprimat, dicendo verbi gratia, Vbi non obseruatur interdictum, tunc intelligo illud relaxare, tunc si ipse illud non obseruat, relaxatum est, ex Calderin. tract. de interd. memb. 5. in fine, ibi, sed vbi profertens, & Syluest. verbo, interdictum, 3. quest. 9. vers. Primum, & Tabiena verbo, interdictum, 3. num. 8. §. Septimo. Henriquez libr. 13. de excomm. & interd. cap. 50. §. 4. & Alphonsus Viualdus vbi supra, num. 295. quicquid Vgolin. Tab. 5. cap. 23. nu. 2. contrarium sentiat, eo ductus argumento, quod interdictum verbis aliquibus id significantibus tollendum sit, quæ in casu proposito non adfuit, cum eo loquendi modo significat solum se illud tollere velle, non autem de facto tollere. Cuius opinio falsa est, & ratio friuola; siquidem cum censura hæc, sicut & alia vim suam habeant ad nuptum, & voluntatem iudicis eam profertens, argum. eueniens, 2. de testib. & capit. significati, de eo qui duxit in Matrim. quam possit & laicus probat Couar. in calma mater, part. 2. §. 2. num. 4. de sentent. excomm. lib. 6. Index hæc verba profertens, satis exprimit intentionem suam esse, ut interdictum hoc nemine in liger, dummodo ipse illud non seruet; Vnde censura hæc conditionalis esse videtur, & ligare consuevit iudicari, quousque qui eam tulerit, ipsam obseruet, qua sublata conditione, & ipsa etiam censura interdicti cessabit. Adde tamen cum præfatis DD. quod vbi profertens hoc non dixit, licet mente gereret illud relaxare, vbi ipsemet illud non seruauerit, non censetur sublatum interdictum, eo quod ipse illud non seruet; quia sicut verbo fertur, ita verbo tolli & relaxari debet, arg. de reg. iur. Quod verum est præterquam in Papa, qui legibus non subiacetur, ff. de legib. l. Princeps. Vnde sola mente reuocare potest. Ignorantes autem quod esset reuocatum, quamuis violantes interdictum peccarent, irregularitatem tamen & alias iuris penas non incurterent, ex Cald. Sylu. Tabiena, & Henriquez vbi supra.*

6 *Quintum est.* Interdictum generale loci ad cautelam relaxari non potest, cap. Præfenti, & ibi gloss. de sent. excomm. lib. 6. & ibi Franc. & Gemm. qui alios refert, Innoc. in cap. Ad hæc quoniam, num. 3. de appell. Angelica, verbo, Interdictum, 8. num. 2. Summa Astenfis, part. 2. lib. 7. tit. 16. art. 9. Syluest. verbo, Interdictum, 3. quest. 9. num. 14. vers. Tertium. Tabiena, verbo, Interdictum, 3. num. 3. §. 2. Marcus Anton. Cucchius lib. 4. Institut. Iuris Canonici tit. 12. in fine. Nauarr. in cap. cum contingat, de Rescrip. Remedio 6. num. 2. Couar. in cap. Alma mater part. 2. §. 1. num. 5. vers. Præter hæc, de sentent. excomm. lib. 6. Henriquez libr. 13. de excomm. & interd. cap. 29. §. 5. & capit. 51. §. 4. Vgol. de censur. Eccles. Tab. 5. cap. 2. §. 1. numer. 9. in fine. Speciali autem interdictum loci ex communi DD. sententia bene potest ad cautelam relaxari, sic Ioan. Monach. quem Ioan. Andr. Domin. & Perus. cum communiter sequuntur, contra Archid. idem tenent Rota Decis. 436. vtrum interdictum quæ in noue impressis Rubrica est de sentent. excomm. Felim. in cap. Apostolica, num. 3. de except. Nicol. Miles, in Repetitorio, in verbo, Interdictum. Calder. de Eccles. Interdicto, pag. 8. memb. 2. vers. sed quero secundum Petrum Anchar. Franc. & Gemm. in dict. cap. Præfenti, & Nauarr. & Couar. locis proxime allatis, & Syluest. & Tabiena, in hanc sententiam potius inclinant, & Vgol. vbi supra, Henriquez libr. 13. capitul. 29. §. 5. in fine, & ita obinet vsus Curie Romanæ, ut Felimus restatur, & Ratio esse potest, quia cap. Præfenti, de sentent. excomm. lib. 6. loquitur de generali Interdicto loci, quod scilicet ad cautelam relaxari non potest, secus ergo de speciali Interdicto in aliquam Ecclesiam, vel locum; Perfertim, quia in speciali interdicto loci alia ratio est, quam in generali, ut colligi potest ex his, quæ tradit gl. in d. Præfenti, in verbo, Declaramus. Hæc autem mihi magis probatur, quia in interdicto speciali loci periculum inelle potest, diuina enim ibi nulla ratione fieri possunt, ut habetur

cap. is qui, §. *si*. de sent. excomm. lib. 6. At verò in Interdicto generali proposito, & diuina fieri possunt voce *solomni*, & Sacramenta magis necessaria administrari queant, vt habetur in cap. *Alma mater*, de sentent. excomm. lib. 6. & ideo speciale ad cautelam relaxari potest, non generale. Quicquid autem sit de speciali quantum ad locum, certum est interdictum speciali personale ad cautelam relaxari potest: quia absolutio ad cautelam fit, vt persona participare possit Sacramentis, & diuinis officiis interesse, quæ omnia specialiter interdicto denegantur, donec absoluat. sic DD. omnes vbi supra. Quod tamen Angelica, verbo, Interdictum, §. *num. 2.* limitat dummodo sic personaliter interdictus peniteat, & relaxatio expediens sit, ex Syluest. cit. aliis non; Quia sic relaxatio causam daret peccandi, nisi forte in casu sicut cum absoluitur inuitus ab excommunicatione, quando nimirum excommunicatio non prodest excommunicato, & a nocet eò comunicati, tunc enim absolui potest inuitus, ex Panorm. in ca. *Apostolica*, de exco. & Angelica, verbo, *Absolutio*, §. *6.* Septimo. Et quod diximus de interdicto speciali personali, quod scilicet absolui possit ad cautelam, dicendum est de interdicto generali personali, scilicet quando fertur in Vniuersitatem, & Collegium hominum, sic enim latum, etiam ad cautelam relaxari potest, vt nota est Gemin. Anchar. & Franc. in d. cap. *Præsent.* & Vgol. vbi supra, etenim, & in hoc periculum aliquod inesse potest, vbi homines interdicto subiecti sunt, vt dictum est, quibus Sacramenta denegantur, donec absoluantur, maxime quando culpabiles sunt, vt superius diximus.

11. *Secundum est*, Quando sententia interdicti improvide lata est, sine difficultate relaxanda est, arg. capit. *Græue gerimus*, de offic. ord. & cap. *cum medicinalis*, de sentent. excomm. lib. 6. Et si quis pro contumacia, vel alia causa interdictus sit, & offert se ad iustitiam de his, pro quibus interdictus est, iudex qui eam tulit, ne in sententia decedat, absoluerit eam poterit, etiam si pars aduersa obitaculum appellatio nis, ne absoluat, interponat, recepta cautione, quod iuris parebit aequitati, arg. capit. *Qua fronte*, de appell. ex Palud. 4. dist. 18. quæst. 8. in art. 4. p. i. q. 5. Quantum ad Decimum nonum. S. Anton. 3. par. tit. 27. de Interdicto, cap. 5. post medium. Summa Confess. lib. 3. tit. 33. quæst. 269.

12. *Septimum est*, Quando est interdictum generale, si principalis persona, vel principales persone propter quam, vel quas latum est interdictum, offerunt satisfactionem, illi admitti debent, & relaxari debet interdictum; si verò satisfactio non offerant alie persone, quæ non sunt principales, sed dederunt fauorem, consilium, aut auxilium, tunc quidem acceptanda est satisfactio hæc, & inuigenda est penitentia, non tamen relaxandum est interdictum. Pal. 4. dist. 18. quæst. 8. art. 4. princip. §. *Quantum ad Decimum nonum*, S. Anton. 3. par. tit. 27. de Interd. cap. 5. ante finem. Syluest. verbo, *Interdictum*, §. *num. 1.* §. 9. vers. *Quantum ad nonum*, q. 1. & Tabiena, verbo, *Interdictum*, §. *num. 5.* Quarto. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. cap. 50. §. 4. & Alphonsus Viald. tit. de Interdicto, num. 164. & num. 300. Ratio est, quia manet adhuc causa principalis ipsius Interdicti.

Quoad Ministrum autem absolutionis, sed relaxationis Interdicti, hæc colliguntur ex DD.

13. *Primo*, Interdictum iuris si non sit expresse reseruatum, relaxari potest ab Ordinario ipsius Interdicti, cap. *Nuper*, de sent. excomm. vbi dicitur, *Hoc ipso quod conditor iuris sibi sententiam non reseruat, alijs eam relinquit*, & Arch. quem refert ac sequitur Franc. in cap. si *Ciuitas*, in glos. 1. de Gemin. ibi num. 1. de sentent. excomm. lib. 6. Anchar. in Cem. vnica, num. 12. vbi alios refert, de rebus Eccles. non alien. Syluest. verbo, *Interdictum*, §. *num. 16.* quæst. 20. §. *Primum*, Tabiena, verbo, *Interdictum*, §. *num. 9.* §. *Octauo*, Armilla, verbo, *Interdictum*, num. 36. Sot. 4. dist. 22. quæst. 3. Art. 1. Conclus. 3. vers. *Quin verò*, Angel. verbo, *Interdictum*, §. *in princip.* Summa Astensis, par. 2. libro 7. tit. 16. art. 9. in princip. Marcus Antonius Cucchius libro 4. instit. iuris Canon. tit. 12. Alphon. Viald. tit. de Interdicto, num. 298. Toletus lib. 1. cap. 22. Henriquez libro

13. de excomm. & interd. cap. 53. §. 3. Vgol. Tab. 5. cap. 4. Excipitur tamen, vbi ad tempus certum ratum sit, quia tunc ante illud absolueri non potest Ordinarius, ex Syluest. & Vgol. cit. & facit glo. in cap. *capientes*, in verbo, *Suspensio*, §. *cecerum*, de elect. lib. 6. Dicit, *Quando nulli est reseruatum*, quando enim reseruat, non nisi per eum cui reseruat, relaxari potest, aut per eum, cui mandauerit, vt ex d. c. *nuper* colligi possit.

16. *Secundo*, Quando interdictum iuris est reseruatum. Secundi Apostolice, vel alteri, de iure quidem antiquo a nullo profus absolui poterat in quocunque casu, nisi in articulo mortis, iure tamen nouo Concilij Tridentini Sess. 24. de reform. cap. 6. relaxari potest per Episcopum, aut eius Vicarium ad id specialiter deputatum, quous crimen occultum est, & ad forum contentiosum non deductum, quod intelligitur in foro conscientie, vt potest in omni suspensione occulta etiam reseruari, quamvis Concilium hoc non ita exprimat de interdicto, vt docet Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. c. 51. §. 3.

17. *Tertio*, Quando in eodem Canone fertur excommunicatio contra singulares personas, & interdictum contra Vniuersitates propter idem delictum, si excommunicatio reserua sit, nulla tamen facta mentione interdicti, non censetur reseruatum interdictum consequens & annexum, vnde ab Ordinario, vbi supra, etenim, & in hoc periculum aliquod inesse potest, vbi homines interdicto subiecti sunt, vt dictum est, quibus Sacramenta denegantur, donec absoluantur, maxime quando culpabiles sunt, vt superius diximus.

18. *Quarto*, Quando in eodem Canone fertur excommunicatio contra singulares personas, & interdictum contra Vniuersitates propter idem delictum, si excommunicatio reserua sit, nulla tamen facta mentione interdicti, non censetur reseruatum interdictum consequens & annexum, vnde ab Ordinario, vbi supra, etenim, & in hoc periculum aliquod inesse potest, vbi homines interdicto subiecti sunt, vt dictum est, quibus Sacramenta denegantur, donec absoluantur, maxime quando culpabiles sunt, vt superius diximus.

19. *Quinto*, Quando in eodem Canone fertur excommunicatio contra singulares personas, & interdictum contra Vniuersitates propter idem delictum, si excommunicatio reserua sit, nulla tamen facta mentione interdicti, non censetur reseruatum interdictum consequens & annexum, vnde ab Ordinario, vbi supra, etenim, & in hoc periculum aliquod inesse potest, vbi homines interdicto subiecti sunt, vt dictum est, quibus Sacramenta denegantur, donec absoluantur, maxime quando culpabiles sunt, vt superius diximus.

20. *Sexto*, Quando in eodem Canone fertur excommunicatio contra singulares personas, & interdictum contra Vniuersitates propter idem delictum, si excommunicatio reserua sit, nulla tamen facta mentione interdicti, non censetur reseruatum interdictum consequens & annexum, vnde ab Ordinario, vbi supra, etenim, & in hoc periculum aliquod inesse potest, vbi homines interdicto subiecti sunt, vt dictum est, quibus Sacramenta denegantur, donec absoluantur, maxime quando culpabiles sunt, vt superius diximus.

21. *Quinto*, Si inferior aliquem indebitè interdixerit, non seruata forma, c. *Cum Medicinalis*, de sentent. excomm. lib. 6. tunc iudex superior, ad quem recurritur, non solum potest, sed etiam debet statim relaxare interdictum, nec tenetur villo modo deferre interdictum, vt habetur expresse in d. c. *Cum medicinalis*.

22. *Sexto*, Mihi omnino verum videtur, quod habet Henriquez lib. 13. de excomm. & interdicto, c. 51. §. 3. Quod licet parochus ex tacita commissione absolueri possit ab excommunicatione iuris, aut generali hominis, si non reseruetur,

- seruetur ab interdicto tamen & suspensione eidem absol-
vere non conceditur, quicquid aliqui contrarium affirmet
posse sicut ab excommunicatione, ita etiam ab istis cen-
suris. Ratio discriminis est: quia ideo conceditur facultas ab-
soluendi ab excommunicatione, eo quod absolutio eius
ad receptionem Sacramenti omnino praequiratur, abso-
lutio vero suspensionis & interdicti non est necessaria an-
te absolutionem a peccatis: Per Bullam autem cruciate
conceditur confessario electo privilegium absoluendi ab
interdicto personali, & alijs censuris, vt Henriquez vbi su-
pra testatur.
- 23 *Septimo*, In articulo mortis absolui, & relaxari potest
quodlibet interdictum personale, praesertim vero speciale,
seu particulare per quemcunque Sacerdotem: quia haec
est Ecclesiae pietas, vt nullum omnino delictum, nullam
censuram voluerit in articulo mortis non posse absolui, vt
colligitur ex Concil. Trident. Sess. 14. de Sacram. penit. c. 7.
Nau. in Man. c. 26. nu. 26. & c. 27. nu. 272. Henriquez li. 13.
de excom. & interd. c. 51. §. 3.
- 24 *Octavo* interdictum ab ingressu Ecclesiae, si in articulo
mortis peniteat, in loco sacro sepeliri potest, cap. is cui, de
sentent. excommunic. libro 6. Et quia ibi non requiritur
confessio, vel absolutio, sed solum penitentia, penitere
autem dicitur qui dat signa penitentiae in illo articulo,
ideo qui solum signa dedit penitentiae, puto sic sepeliri
posse.
- 25 *Nono*, Quamuis nominatim interdictum & mortuus in
suo interdicto, in loco sacro sepeliri non possit, sub pena
excommunicationis latae sententiae, vt habetur in Clemen.
1. de sepul. Si tamen signa penitentiae dederit, ab interdi-
cto post mortem absolui potest, & postea in loco sacro se-
peliri; Id quod colligi potest ex regula quadam Panor. in
capitul. A nobis, 2. numer. 8. de sentent. excomm. ubi
ait, *omnia que principaliter pertinent ad corpus posse post mor-
tem applicari ipsi defuncto*; Sed sepultura, & consequenter
relaxatio interdicti ad effectum sepulturae principaliter per-
tinet ad corpus, cum ex signis penitentiae datus in morte
praesumamus quantum ad animam, sic interdictum abso-
lutum a Deo; potest igitur post mortem absolui vt sepelia-
tur. Haec tamen absolutio post mortem, non nisi ab eo fi-
eri potest, ad quem de iure in vita absolueret pertinebat, vt
in c. A nobis, 2. habetur.
- 26 *Decimo*, Ante absolutionem aut relaxationem interdi-
cti praecedere debet satisfactio partis, vnde relaxans inter-
dictum vocare debet partes, vt eas componat, vbi id opus
erit. Et praemittenda erit nonnumquam ante absolutio-
nem cautio iuratoria, id est, iuramentum de stando man-
datis Ecclesiae, vel saltem cautio ad eum modum, quo in
sine tract. de absolutione suspensionis latius expositum
est, ex Alphonso Vinaldo tit. de interdicto, num. 146. &
alijs. Et haec de interdicto sufficiant.

De violatione Ecclesiae, & quibus casibus fiat. Cap. XVI.

S Y M M A R I U M.

- 1 Violatio, seu pollutio Ecclesiae, qua in re similis sit interdi-
cto loci.
- 2 Violatur Ecclesia per effusionem iniuriosam sanguinis hu-
mani intra Ecclesiam.
- 3 [Effusionis] vox abundantiam significat.
- 4 Effusio sanguinis humani vt polluat Ecclesiam, peccatum
mortale esse debet.
- 5 Vulnus sine sanguinis effusione in Ecclesia inflictum, Ec-
clesiam non polluit, nisi &c.
- 6 Effusio sanguinis aliorum animalium praeter hominum,
violationem Ecclesiae non inducit.
- 7 Occisio ante Ecclesiam facta, etiamsi occisus postea in Ec-
clesiam delatus sit, Ecclesiam non polluit.
- 8 Effusio sanguinis desuper in tecto, aut infra sub specu, aut

- 9 [Ecclesiae] nomine, tam non consecrata, quam consecrata
Ecclesia intelligitur.
- 10 Effusio sanguinis, vt celebrationem in Ecclesia impediatur,
publica esse debet.
- 11 Effusio sanguinis, aut seminis facta ab hinc multis diebus,
quomodo hodie & non antea, celebrationem officiorum
diuinorum impedire possit.
- 12 Homicidium voluntarium mortale intra Ecclesiam fa-
ctum Ecclesiam polluit.
- 13 Homicidium casuale Ecclesiam non violat.
- 14 Effusio sanguinis ob fidem Catholicam occisi, aut vulne-
rati in ecclesia eam polluit.
- 15 Perussio mortalis in Ecclesia facta, licet extra eam ma-
riatur, Ecclesiam polluit.
- 16 Sententia mortis contra aliquem in ecclesia lata, tam
non polluit, dummodo mortis executio extra illam
fiat.
- 17 Seminis humani effusio illicita intra ecclesiam illam pol-
luit.
- 18 Seminis aliorum animalium praeterquam hominis effusio,
ecclesiam non polluit.
- 19 Matrimonialis coitus in ecclesia ecclesiam polluit, cen-
suratur.
- 20 Mollities, & Sodomia intra ecclesiam commissa illam pol-
luit.
- 21 Pollutio voluntaria indirecte in somno ecclesiam non vio-
lat.
- 22 Excommunicatus denunciatus intra ecclesiam sepultus,
ecclesiam polluit.
- 23 Infidelis intra ecclesiam sepultus, ecclesiam polluit.
- 24 Catechumenus ante baptismum in ecclesia sepultus eccle-
siam polluit, non censetur.
- 25 Filius fidelium ante baptismum mortuus, in loco sacro
sepeliendus sit.
- 26 Filius infidelium in ecclesia sepultus ecclesiam polluit.
- 27 Ecclesia per episcopum publice excommunicatum conse-
crata polluta censetur.
- 28 Polluta ecclesia, pollutum est Cimiterium contiguum,
sed non e contra.
- 29 Missam in ecclesia polluta celebrans, quamuis mortaliter
peccet, irregularis tamen non est.
- 30 Festus, in quibus suspenditur de iure interdictum loci, in
ecclesia polluta celebrare non licet.
- 31 Ecclesia consecrata polluta a quo, & qualiter reconcilia-
da.
- 32 Ecclesia solum benedicta & polluta, a quo, & qualiter
reconciliari debeat.
- 33 Ecclesia an consecrata, vel benedicta sit, quomodo cognosci
poterit.

1 **Q**uoniam pollutio, seu violatio Ecclesiae similis est in-
terdicto loci in hoc, quod in Ecclesia benedicta pro-
hibentur celebrari Missae, & alia officia diuina sub pecca-
to mortali, si illius violatio publica sit, ideo breuiter causa
illos ponere oportet, quibus Ecclesia violatur, qui causa
a iure feruntur, cum ab homine nunquam imponi so-
leant.

2 **Primus est**, Quando effunditur iniuriose sanguis homi-
nis viuentis intra Ecclesiam capit. Ecclesias, dist. 68. & cap.
Ecclesias, de consecr. dist. 1. & capit. propositus, de consecr.
Eccles. vel altar. Palud. 4. dist. 18. quest. 8. in art. 1. princip.
§. Quantum ad quartum. Conclus. 1. Host. in Summa tit.
3. titulo de consecr. Eccles. vel altar. numero 5. §. Erant
iteranda Summa Confess. lib. 3. tit. 24. quest. 150. Summa
Astensis par. 2. libr. 6. tit. 29. art. 3. S. Anton. 3. par. tit. 1. c. 2.
6. §. de violatione Ecclesiarum. Angelica, verbo, Consecra-
tione